

Warszawapagtens forventninger til antilandgangsforsvaret af de danske øer i 1983

Den polske Flådestab havde i 1983 disse forventninger til antilandgangsforsvaret af de danske øer:

1. Østersøens opbygning samt modstanderens muligheder for at gennemføre effektiv opklaring betyder, at der ikke kan opnås en overraskelseeffekt ved en landgangsoperation på de danske øer.
2. Det gør det muligt for modstanderen at anvende alle typer styrker i kampen mod landgangsstyrken.
3. Den største trussel mod sølandgangstropperne udgøres på alle operationens etaper af modstanderens flygruppering – op til 80 jager-bombefly, fly fra marineinfanteriets stormtropper og hangarbårne fly (op til 35-40 atomvåbenfremføringsfly).
4. De "luft til vand" missiler, der befinder sig i udrustningen på modstanderens fly, gør det muligt at udføre angreb på landgangsfartøjer og transportfartøjer, uden at flyene behøver bevæge sig inden for rækkevidde af beskyttelsesfartøjernes luftværnsvåben.
5. Det betyder, at det vil være nødvendigt at organisere en effektiv beskyttelse af landgangsformationen fra jagerfly.
6. Under havpassagen vil missilfartøjer og missilbåde udstyret med "Exocet" og "Harpoon" missiler udgøre en stor trussel for landgangstropperne.
7. Den bugtede kystlinje på de danske øer skaber velegnede forhold for at gennemføre missilangreb gennem en nålestiksmetode, særligt for modstanderens missilbåde, hvilket gør det nødvendigt konstant at følge de fartøjsangrebsgrupper, der sejler ud af stræderne Øresund, Grønsund, Lillebælt og Storebælt.
8. På alle landgangsoperationernes etaper vil miner udgøre en afgørende trussel mod flådefartøjerne. Udover defensive minespærringer, der lægges ud i indsejlingerne til landgangsregionerne, er der mulighed for, at modstanderens fly og ubåde vil udlægge offensive minespærringer i landgangstropperne formeringsregioner og under havpassagen.
9. Modstanderens ubåde, og særligt de vesttyske af typen "206", vil udgøre en stor trussel mod landgangs- og transportmidlerne i en situation, hvor landgangsformationens marchruter fører langs den polske kyst og gennem zonen før stræderne. Rækkevidden for de ledningsstyrede torpedoer gør det muligt at gennemføre torpedoangreb uden for landgangstropperne direkte forsvarslinje.
10. Under etappen, hvor de kæmpes om landsætning af tropperne, kan modstanderen anvende praktisk talt alle typer styrker imod landgangs- og transportmidlerne: flyevåbnet, missilbåde samt hærstyrkernes ildvåben, inklusive panserværnsvåben.
11. Grupperingen af danske hærstyrker i regionen Østersøens Stræder vil efter NATO's ledelsens mening ikke være i stand til at organisere et effektivt antilandgangsforvar. På den baggrund er det planlagt at overflytte forstærkningsstyrker fra De Forenede Stater, Canada, Storbritannien og Holland, herunder også direkte til øerne i Det Østlige Militærdistrikt – i første række den britisk-

hollandske marineinfanteribrigade og derefter uddelegerede styrker fra 2. marineinfanteridivision fra De Forenede Stater.

12. Den planlagte mobilitet for antilandgangsforsvarets hærenheder vil gøre det muligt for modstanderen at samle et stort antal ildvåben på de kyststrækninger, der trues af landgang, hvilket i kombination med antilandgangsspærringerne kan skabe betydelige vanskeligheder for landgangsfartøjernes indsejling til kysten og for troppernes landgang.

Kilde: Antilandgangsforsvaret af de danske øer. Gdynia, Flådestaben, 1983. IPN BU 2603 2792, s. 113-115 "Konklusion". Citeret oversat fra Peer Henrik Hansen & Anna Werenberg: *Mod fremmede kyster – Den 7. polske landgangsdivision og Danmark*, Rudkøbing: Langelands Museum 2021.

© koldkrig-online.dk 2021